

nu her til 2den Behandling, og dem skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for.

Sabroe: Jeg tillod mig ved 1ste Behandling af den foreliggende Sag at henstille, at det Udvalg, som blev nedsat om denne Sag, tog under Overvejelse at ændre Bestemmelsen i § 2 om Voldgiftsmændenes Udvælgelse, og det glæder mig, at det hele Udvalg er enedes om at indstille til Vedtagelse i Tinget, at man gaar bort fra, at det skal være Amtsraadet, som vælger disse Mænd, der skulle afsige Voldgift, og har valgt at lade Sogneraadene i hver Retskreds udvælge og indstille hver en Mand, hvorefter Amtsraadet vælger imellem de saaledes indstillede. Jeg tror, at dette betyder mere Upartiskhed og mere Uhildethed ved Afgørelsen af Voldgiften, og denne Bestemmelse vil i det Tilfælde — hvad der er at haabe —, at vi i Løbet af en nær Fremtid skulde faa den almindelige kommunale Valgret gennemført, betyde, at baade den ene og den anden Interesse, baade hvor det drejer sig om Smaakaarsfolk, og hvor det drejer sig om velhavende Folk, ville blive varetagne, saa at der ikke kan være nogen Tvivl om, at den Kendelse, der bliver afsagt, bliver afsagt af ganske uhildede og upartiske Mænd.

I øvrigt skal jeg anbefale det foreliggende Forslag og de foreliggende Ændringer til Vedtagelse, idet jeg tror, at dette Forslag udfylder et stort og almindelig følt Savn rundt omkring i vort Land.

Lange: Ligesom det var mig en Glæde at høre den enstemmige Tilfredshed, hvormed Lovforslaget blev modtaget her ved 1ste Behandling, saaledes kan jeg kun konstatere den Glæde, det har været mig at sidde i dette Udvalg, fordi man der har arbejdet i fuld Forstaaelse med hinanden; selv om man havde smaa Divergenspunkter, er man kommen til at staa fuldkomment enig. Vi maa jo alle være glade ved, at den højtaerede Justitsminister har taget mod de Ændringer, vi have stillet Forslag om. Der er adskillige af disse, som jeg tillod mig at nævne ved 1ste Behandling, og jeg er overordentlig glad ved, at forskellige af disse mine Ønsker om Ændringer ere blevne imødekomne af mine Kolleger i Udvalget. Jeg sigter væsentlig til Ændringerne i §§ 2 og 4. Der var kun et Par enkelte andre Ændringer, jeg tillod mig at berøre ved Lovens 1ste Behandling, som jeg imidlertid fuldstændig har frafaldet, fordi jeg af de Herrer Jurister er

bleven gjort opmærksom paa, at Kravet om at faa Kendelsestiden gjort kortere i Virkeligheden intet betyder i Forhold til den Fordel, der er ved, at man har Sikkerhed for, at det dog kun kan vare saa længe, inden Sagen bliver afgjort ved Voldgift. Jeg har derfor frafaldet det Krav, og jeg haaber, at der kun vil være ganske enkelte Tilfælde, hvor Tiden bliver trukken ud i de 14 Uger og 5 Dage, som det udtrykkelig nævnes, at den kan blive. Den anden Ting er — og det mener jeg endnu —, at det er for lidt, der er sat som Befordringsgodtgørelse: 1 Kr. pr. løbende Mil, idet det er givet, at paa de Steder, hvor man ikke har Jernbane, er denne Krone pr. løbende Mil for lidt til at leje en Vogn, saa at det bliver et Tab for vedkommende Voldgiftsmand. Men da mine Kolleger i Udvalget have fundet, at det var for lille en Sag at drøfte videre, har jeg ogsaa paa dette Omraade frafaldet mit Krav.

Jeg skal derfor ikke alene opfordre ethvert af Tingets Medlemmer til at gøre sit til, at dette Lovforslag kan gaa igennem saa hurtigt som muligt, men jeg skal ogsaa udtale det Ønske, at Lovforslaget i det høje Landsting vil blive modtaget med lige saa stor Velvillie som her, saa at det bliver muligt at faa dette Lovforslag gennemført i denne Samling. Det har jo vist sig, hvor man har henvendt sig, og hvem man har talt med, at det har staaet som et enstemmigt Ønske ude omkring i Landet, at man kan faa dette Lovforslag vedtaget, da det er et Lovforslag, som er bygget paa solide Principper, og en Lov, der vil spare mange Mennesker for Tab af Penge paa forskellige Omraader. Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslagene og Lovforslaget i dets Helhed.

Justitsministeren (Alberti): Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne tiltræde samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Dog er der et enkelt Punkt, hvor jeg har mine Tvivl, og det er med Hensyn til første Stykke af Ændringsforslag Nr. 6 til § 4, hvor der indføres en Bestemmelse om Klagefrist, efter hvilken Anke over Dyret af den paagældende Køber ikke kan rejses. Det staaer for mig som tvivlsomt, om der ikke kan være en Række af Tilfælde, hvor det først, efter at den paagældende Klagefrist er udløbet, vil være muligt for Køberen at oplyse den skjulte Fejl, som Dyret har, saaledes at han derved kan blive tvungen til at beholde et Dyr, han i Virkeligheden er bleven narret paa. Imidlertid har jeg maattet